

[Birgith Mogensen]

lysning kontra narkotikamisbrug er katastrofal og ikke målrettet nok til faregruppen, de 11-20-årige.

De fleste narkofagfolk er også enige om, at de socialpædagogiske hjælpeforanstaltninger må omstruktureres og udbygges. Der er en stigende forståelse for, at narkomani er en sygdom, og at vi derfor må have flere læger med ind i behandlings- og helbredelsesarbejdet. De helt store divergenser fagfolk imellem drejer sig hovedsagelig om behandlingsmetoder og -midler, f.eks. metadon, mere eller mindre eller slet ikke, liberaliseringsgraden med hensyn til stoffet hash osv.

Men ud fra den kendsgerning, at ingen i denne verden har en patentløsning på totalstop for ungdomsnarkomani, må et narkoråd producere 5-6 uensartede og individuelle behandlingsmodeller, hvoraf mindst én model må kunne få tilslutning fra én eller flere af de meningsgrupper, som er repræsenteret i et kommende narkoråd. Opbyggelsen af forskelligartede helbredelsesmodeller vil samtidig give narkomanerne mulighed for selv at være med til at vælge det behandlingstilbud, som han eller hun er motiveret for. Selv at vælge eller være med til at vælge vil indeholde det psykologiske element, at narkomanen i højere grad føler sig forpligtet til at gennemføre hele det fastlagte behandlingsforløb og -program.

Det er min faste overbevisning, at et narkoråd, der repræsenterer alle interesseparter, ad forhandlingens vej vil kunne eliminere al den kiv og kævl, som indtil dato kun har skabt kaos med hensyn til forebyggelse og helbredelse af ungdomsnarkomani.

Jeg tror fuldt og fast på, at et narkoråd med dets samlede viden og erfaring vil have det overblik, der ved fælles hjælp kan skabe nogle rammer for den samordning, der skal til for at planlægge, igangsætte og koordinere en nuanceret, men stabil narkopolitik. Rådet bør også være det led, der samarbejder internationalt og især på nordisk basis.

Narkorådet vil kunne blive det værktøj, der som helhed udvikler en narkopolitik, der vil kunne styre den fremtidige og generelle udvikling for bekæmpelse af ungdomsnarkomani i Danmark. Ungdomsnarkomaniproblemet vokser sig større dag for dag, og globalt tænkt er det verdens største ulykke; kun en atomkrig vil kunne overskygge dette frygtelige problem.

Som tidligere sagt er justitsministeren det eneste regeringsmedlem, som gennem tiltag har vist interesse for ungdomsnarkomani.

Jeg vil slutte med at citere ministerens udtalelse her i folketinget den 25. maj 1981 - Folketingstidende 1980-81 sp. 12020:

»Det er mig imidlertid magtpåliggende på ny at fremhæve, at narkotikaproblemerne kun vil kunne løses i deres helhed, såfremt der ydes en samordnet indsats af alle organer, som har et ansvar på dette område . . . «

Justitsvæsenets indsats får en for lille virkning, hvis den står alene. Alle områder må med, sagde ministeren videre.

Jeg beder hermed det ærede ting om velvillig støtte til oprettelse af et narkoråd, som kan koordinere alle ungdomsnarkomaniens organer og interesseparter i en fælles kamp mod denne grusomme svøbe.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Det energipolitiske udv. (19/3 82):

Udtræder: Niels Helveg Petersen (RV)

Ny stedf.: Dræbye (RV)

Skatte- og afgiftsudvalget (19/3 82):

Udtræder: Ritt Bjerregaard (S)

Ny stedf.: Lone Dybkjær (RV)

Udv. om offentlige arbejder (23/3 82):